

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserter) vsprejema upravništvo in ekspediceja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedej in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 240.

V Ljubljani, v petek 19. oktobra 1894.

Letnik XXII.

Bolezen ruskega carja.

Najslavnejši zdravniki zbrani so ob postelji ruskega samodržca v Livadiji. Iz Berolina je prišel vseučilišni profesor Leyden in iz Moskve pa profesor Saharjin. Izreki teh zdravnikov v carjevi bolezni posebno niso veseli, vedno bolj se krči upanje, da bi se carju obrnilo na bolje. Profesor Saharjin je takoj iz začetka o bolezni jako pesimistično sodil. Leyden je imel nekaj več nade, ki pa sedaj tudi že njega popušča. Potovanje na Krf se bode opustilo, ker zdravniki mislijo, da car ni dovolj močan, da bi mogel še prenesti napore potovanja po morji.

Vladanja carja Aleksandra do sedaj ni bilo dolgo. Pred štirinajstimi leti je prišel na prestol, ko so zločinci umorili njegovega očeta. Vladanje carja Aleksandra je bil vedno boj z nihilizmom in z zapadnjaškimi idejami. Reči pa ne moremo, da bi uspeh te borbe bil posebno velik. Nihilisti še vedno niso uničeni.

Nam katoličanom vlada carja Aleksandra III. ni bila posebno naklonjena. Odločilno besedo je imel posebno večidel oberprokurator svete sinode Pobjedoroscev, kateri zmatra za najprvo nalogo ruske uprave popravoslaviti vso Rusijo, pred vsem Poljake. Pri tem se ni vselej posebno rahlo postopalo.

Samouprava zemstev in občin se je v Rusiji pod vlado carja Aleksandra III. precej skrčila. Res je, da je ta samouprava imela svoje pomankljivosti, ali baš pri zadnjem gladu v Rusiji so zemstva veliko več storila za olajšanje bede, nego carska vlada sama.

Mnogo se je pa storilo tudi v prid Rusiji. Pred vsem je car vedno deloval, da se verski čut v narodu ohrani in okrepi. Storil je mnogo za cerkev,

in tudi razširil delokrog cerkve v šolskih stvareh. Tako so se osnovala ljudske šole, ki so popolnoma pod vodstvom cerkve.

Tudi za kmetijstvo se je precej storilo pod vlado carjevo, pa bi se bilo še več, da ima vlada več sposobnih ljudi. Osnovano se je posebno kmetijsko ministerstvo, posebna banka za kmete, kateri je namen, ustanoviti krepak kmetijski stan v Rusiji, in storile so se naredbe, da se omeji oderuštvo, ki se je močno razširilo pod liberalnim vladanjem sicer blagega Aleksandra II. Sedanji car je s krepko roko skušal narediti konec temu raku, ki je razjedal Rusijo. Sem spada tudi omejevanje židovskih pravic, katerim je naravnost prepovedal bivati na kmetih, da se jim nekoliko vzame, priložnost, odirati kmete.

Velika je pa Aleksandra III. ljubezen do miru. Večkrat je bila nevarnost za mir in ob začetku spora z Bolgarijo je močno vojaška stranka silila, da se začne vojska. Car je zavrnil vse to siljenje po boju in Evropi ohranil mir. Njegova vlada si ni pridobila vojne slave, a večjo slavo si je pridobila s tem, kar se je storilo za narodnogospodarsko blagostanje Rusije. Posebno bode slavo carju Aleksandru III. ohranila sibirski železnica, katere prvi del se je že odprl prometu. Kulturni pomen te železnice bode še le potomci znali prav ceniti, ž njo za Rusijo začenja nova doba.

Ves omikani svet želi, da bi carju Aleksandru bilo tudi dano doživeti konec tega kulturnega dela. Če je pa božja previdnost drugače odločila, želimo pa ruskemu po jeziku nam sorodnemu narodu, da dobi ravno tako miroljubnega, pa tudi ravno tako zanj skrbečega vladarja, kakor je Aleksander III.

Ogerski proračun za leto 1895 in Hrvatska.

Iz Zagreba, 16. oktobra.

Minister dr. Wekerle je v svojem finančnem ekspoziciji omenil seveda tudi Hrvatske, katera po njegovem mnenju uživa vse blagodati dobre njegove finančne uprave. Ali vse, kar je omenil o Hrvatske, bilo je kratko in suhoparno, namreč da je v bodočem proračunu za Hrvatsko opredeljeno 7,843.640 gld., nasproti lani več 683.938 gld. O vseh drugih okoliščinah, ki se tičejo tega proračuna, je molčal, kakor ogerski ministri sploh kaj radi zanikajo Hrvatsko, kjer le morejo. To je po njihovem mnenju čisto opravičeno, kajti oni hočejo imeti samo jedno državo in jeden narod, a Hrvati so jim na potu. A da vsaj pred zunanjim svetom velja njihova država jedinstvena, zato je molčal, če se le dá, o avtonomnem položaju kraljevine Hrvatske. Ali v finančnih zadevah je bilo pa vendar pričakovati od ministra, ko bi hotel v istini biti nepristranski, da je povedal resnico o dohodkih Hrvatske in kako se ž njimi pokrivajo zajedniški računi. V mažarskem taboru se vedno trdi, da je Hrvatska pasivna, in vendar rastejo njeni dohodki od leta do leta. Pri nas na Hrvatskem so sicer že vse stranke, tudi vladna, popolnoma prepričane, da trditve ogerskih državnikov o pasivnosti Hrvatske ne velja piškavega oreha, in vendar trobijo ti zloduhi vedno staro laž za novo. Vsako leto se ponavlja ista pesem. Čas je vendar že, da se jedenkrat streznijo tudi ti ljudje, pa da bodo pravični v svoji sodbi, a od naše vladne stranke pa se zahteva, da se slednjič odločno protivi temu za Hrvate škodljivemu pa tudi nedostojnemu ravnanju.

LISTEK

Zamet v stepi.

Ruski spisal A. Puškin; prevel Ivan Čestimir.

Bližam se odločenemu mi mestu. Okrog mene se razprostirajo žalostne pustinje, ki jih tu in tam presečejo holmi in soteske. Vse je pokrito s snegom. Solnce zahaja. Kibitka teče po ozki cesti, ali bolje rečeno, po sledu, ki so ga napravile kmetske sani. Nakrat prične jamšček pogledavati v stran; slednjič pa sname kapo, obrne se k meni in mi dé: „Gospod! ali ne zaukažeš, da se vrnemo?“

„Čemu neki?“

„Vreme ni zanesljivo; veter lahno piha; glej, kako nosi mladi sneg.“

„Je-li to kaj hudega?“

„Toda glej, kaj je tamkaj-le!“ Jamšček pokaže z bičem proti vzhodu.

„Jaz ne vidim ničesar razven bele stepe in jasne neba.“

„A tamkaj — tamkaj-le: oni-le oblaček.“

Zares ugledam v daljavi na kraju neba bel oblaček, ki se je bil oprijel oddaljenega holma. Jamšček mi razjasni, da oblaček naznanja vihar.

Čul sem že o tamošnjih zametih in vedel, da pokrijejo cele vozove. Moj prijatelj in spremljevalec Saveljič mi, skladajoč se z mnenjem jamščekovim, svetuje, da se vrnemo. No meni se veter ne zdi baš

silan; nadejam se priti ob pravem času do bližnje postaje in velim voziti brže.

Jamšček zapodi konje v dir; vedno pak pogleduje proti vzhodu. Konji beže naglo. Veter navstaja mej tem vedno silnej. Oblaček se preobrazi v bel oblak, ki se počasi vzdiguje, raste in sčasoma pokrije nebo. Jame naletavati droben sneg — kmalu pa se vali na debelo. Veter potegne, prične mesti. Nakrat se temno nebo združi s sneženim morjem. Zmanjka vsega. „No, gospod,“ zakliče jamšček, „slaba nam bode pela! vihar je tu!“

Pogledam iz kibitke: vse pokriva mrak, povsodi razsaja vihar. Veter vije tako neznansko močno, kakor da bi bil živo bitje; sneg zasipava mene in Saveljiča; konji korakajo počasi in kmalu obstoje. „Zakaj ne voziš dalje?“ vprašam nestrpljivo jamščeka. — „Čemu naj pač vozim?“ mi odgovori in zleze s sedeža; „saj še tako ne vemo, kam da smo zašli: ceste ni, megla pa krog in krog.“ — Jamem ga zmerjati. — Saveljič ga brani: „Čemu ga nisi slušal?“ govori mi srdito; „vrnil bi se bil na postajo, pil čaj, počival do jutra, burja bi potihnila, in potovali bi bili dalje. Kam neki hitimo? Baš kakor na svatbo!“ — Saveljič je imel prav. Delati moramo kaj. Sneg se takorekoč vali. Okrog kibitke raste sneženi kup. Konji stoje na mestu, povešajo glavo in le redkokedaj ž njo zmajejo. Jamšček hodi okoli kibitke, da bi kaj delal, in urejuje zaprežno opravo, Saveljič mrmra; jaz pa se oziram na vse strani, nadejajoč se, da ugledam vsaj kako znamenje

človeškega stanovišča ali ceste, toda ne razločim ničesar razven temnega vrtenja snega.... Nakrat zagledam nekaj črnega. „Hej, Jamšček!“ zakličem, poglej, kaj se tamkaj-le črni!“ Jamšček jame razmotrivati. „A Bog ve, gospod“, reče, sedaje na svoje mesto; „voz, to ni voz, drevo, to ni drevo, toda zdi se mi, da se nekaj giblje. To mora biti ali volk ali pa človek.“

Ukažem voziti proti neznani stvari, ki nam tačas tudi jame iti nasproti. Čez dve minuti se srečamo s človekom. „Hej, dobri človek!“ pokliče ga jamšček, „povej nam, veš-li, kje je cesta?“

„Cesta je tukaj-le; jaz stojim na trdnih tleh“, odgovori popotnik; „želite-li še česa?“

„Poslušaj, kmetič“, mu rečem, „poznaš-li ti ta kraj? Me-li moreš dovesti do prenočišča?“

„Kraj mi je znan“, odgovori popotnik, „slava Bogu, prehodil in prevozil sem ga vže podolgoma in povprek. Toda glej, kako razsaja nevihta; vrhu tega si zablodil še s ceste. Bolje je, da ostanemo tukaj in počakamo toliko časa, da se vihar poleže in se nebo razjasni; potem pa najdemo cesto po zvezdah.“

Njegova hladnokrvnost me ohrabri; vže sklenem udati se v voljo božjo in prenočiti sredi stepe, ko se nakrat popotnik usede brzo na prednji sedež in reče jamščeku: „No, hvala Bogu stanovišče ni daleč; obrni na desno in vozi.“

„Čemu naj pa vozim na desno?“ vpraša jamšček nejevoljen; „kje pa vidiš cesto? Lahko mi veliš: poženi, ne stoj, ko niso niti konji tvoji niti voz.“ —

1/2 6 M. m.

nju od strani toliko slavljen h in velikodušnih zavznikov.

V tej zadevi je objavila „Hrvatska“ prav dober članek, ki slove tako-le: „Ogerska ima že skozi nekaj časa pri svojih državnih financah skoraj vsako leto precej velik presežek. Ravno tako tudi Cislitvanija. Samo Hrvatska je sojena, da se o njej piše vsako leto, da je pasivna in da jo Oggerska vzdržuje. Za notranjo opravo Hrvatske in Slavonije je vpredeljeno za leto 1895 7,843.640 gld. Lani je ta svota iznosila 7,159.702 gld., tedaj je letos povečana za 683.938 gld. Brez dvoma bodo naši vladni časopisi zopet trdili, da je ta presežek plod naše nagodbe z Oggersko in da je potem mogoče trditi, da je 44 odstotkov več nego 45 odstotkov. Ali njihovo veselje je brez vsakega razloga, kajti le ta presežek izvira večidel iz razdelitve našega odškodninskega naklada. Razven tega pa nam je še nekaj drugega omeniti: Ako je narasla naša tangenta letos za 683.938 gld., mora v razmerju tudi naš prinos za zajedniške posle narasti. Le ta iznaša, kakor je znano, 56 odstotkov od vseh dohodkov. V oggerskem proračunu za leto 1894 so bili javni dohodki Hrvatske proračunani v ministerstvu financij na 18,375.947 goldinarjev, v ministerstvu trgovine na 1,212.872 gld., v ministerstvu za poljedelstvo na 1,626.630 gld., vkup tedaj na 21,215.449 gld. V izkazih, katere je predložila hrvatska deželna vlada saboru o proračunu za leto 1894, izkazani so javni dohodki kraljevine Hrvatske za leto 1890 z 16,759.276 gld.; za leto 1891 z 22,024.503 gld. in za leto 1892 z 21,304.298 gld. V teh svotah pa niso vračunjeni dohodki od pošte in brzojava. V proračunu za leto 1894 so tudi le ti vračunani; oni iznašajo 1,212.872 gld. Tangenta za Hrvatsko se proračunava, kakor je znano, po povprečnem iznosu zadnjih treh let. Ako je bila tedaj tangenta za Hrvatsko za leta 1890, 1891 in 1892 predeljena z 7,159.702 gld., a le ta tangenta pa za zdaj povišana za 700.000 gld., potem je to najboljši dokaz, da iznašajo javni dohodki Hrvatske najmanjše letnih 22 milijonov goldinarjev. Ako se presodi, da dobi Hrvatska za svojo avtonomno upravo v letu 1895 svoto 7,843.640 gld., da odpadejo daljini 4 milijoni na manipulantne troške, ostane vsaj še 10 milijonov goldinarjev, tedaj skoraj polovica vseh njenih dohodkov, katere Hrvatska doprinese za zajedniške zadeve. Tako ogromno svoto, v razmerju z dohodki, ne plača niti Oggerska niti Cislitvanija za splošne zadeve. Za splošne zadeve plača letos Oggerska 30 milijonov. Prinos Hrvatske zato iznaša 2,400.000 gld. Potem ostane še 8 milijonov za splošne zadeve Oggerske in Hrvatske. Pa vendar bodo Mažari dokazovali, da je Hrvatska pasivna in da oni za njeno vzdrževanje trosijo milijone.“

Tako „Hrvatska“. A nauk iz vsega tega glasi: Hrvatom naj bo prva zadača, da dobijo financije svoje kraljevine v svoje roke, še le potem bodo mogli govoriti o samostalnosti.

Tudi meni se je zdelo, da ima jamšček prav. „Zares“, rečem popotniku, »zakaj pa misliš, da stanovališče ni daleč?« „Zato, ker je veter potegnil od te strani“, mi odgovori, »jaz pa sem začutil, da je zadišalo po dimu; iz tega spozna vsakdo, da je vas blizu.“ „Ostrmim nad njegovo modrostjo in njegovimi tankimi čuti. Velim jamščeku, naj počne konje. Konji težko stopajo po globokem snegu. Kibitka se tiho giblje, sedaj zaveževaje na kup snega, sedaj zavračevaje se v jamo in zavaljevaje se sedaj na jedno, sedaj na drugo stran. To je bilo podobno plavanju ladije po burnem morju. Saveljč stoka in se zadeva vsako minuto ob moj bok. Jaz pak spustim dvojno ogrinjalo, se zavijem v kožuh in zadremim, ker me mami k spanju žvižg burje in tiho gibanje kibitke.

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

LIII.

Ob devetih dopoldne peljali so Maroncellija in mene v čoln in v čolnu v mesto. Prisli smo k doževski palači in sli v ječo. Dali so naju v sobo, v kateri je bil malo dnij prej gospod Caporali, ne vem, kam so bili tega djali. Devet ali deset biričev je sedelo tam za stražo, midva pa sva čakala trenutka, da naju ženó na trg. Dolgo sva čakala. Še le opoldne prišel je preiskovalni sodnik ter nama naznanil, da je treba iti. Pristopil je zdravnik ter nama dal vsakemu kozarček cvetu iz poprove mete. Bila sva mu hvaležna, ne toliko

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. oktobra.

Državni proračun se je dosedaj navadno brez pravega prvega branja izročil odseku. Letos so pa Mladočehi zahtevali, da bode tudi prvo branje. Zaradi tega bode letos debata o proračunu v prvem branju. Ta razprava je popolnoma odveč, ker se vladne predloge tako ali tako morajo izročiti odseku. Mladočehi so predlagali debato le zaradi tega, da bodo imeli priliko govoriti. Napadali bodo gotovo hudo vlado, ali vsi ti govori bodo popolnoma brez vsega pomena, ker so popolnoma osamljeni v zbornici. Sicer pa ne bodo govorili, da bi kaj dosegli, tudi ne za to, da bi vrgli vlado, kajti zato vedo, da so mnogo preslabi, da bi kaj takega dosegli; s tem hočejo samo vplivati na volilce, pri katerih so že zgubili nekaj popularnosti.

Celjska gimnazija. Graška „Tagespost“ je seveda tudi malo nervozna, da je vlada postavila v proračun slovensko gimnazijo v Celju. Tolaži se pa s tem, da ta stvar še ni odločena, temveč boj se še le začne. Vsa levica je proti gimnaziji in od nje je vse odvisno. Če bode porabila vse svoje sile, pa bode zmagala. Veliko levičarjev misli, tako vé ta list, da ne zadošča, če se glasuje zoper dotično postavko, temveč levičarji morajo izstopiti iz koalicije, ako bi se imela slovenska gimnazija v Celju osnovati. To pa morajo poprej naznaniti vladi. „Tagespost“ je prepričana, da zaradi celjske gimnazije bi vlada ne dala razbiti koalicije in bi rajši to vprašanje odstranila z dnevnega reda.

Bolgarija. Vlada pripravlja novi šolski zakon, ki bode bajé prikrojen prav po potrebah Bolgarije. Zakon, ki se je bil sklenil pod Stambolova vlado, ni nikakor potrebam ugajal, ker je bil preveč prikrojen po zapadnoevropskih razmerah. V njem se je bilo določilo, da je v vseh šolah, tudi v grških, turških in armenskih, učni jezik bolgarščina. To je bilo vzbudilo mej Grki nevoljo in je bilo pripeljalo celó do diplomatičnih težav. Zaradi tega se šolski zakon niti izvel ni. Novi zakon bode pa sestavljen na načelu narodne enakopravnosti, ugajal bode torej tudi Grkom, Armencem in Turkom, katerih je več v Bolgariji.

Volitve v Belgiji. Poročilo, da v Bruselju pri volitvi v senat zmagajo liberalci, se ni potrdilo. Izvoljeni so v belgijskem glavnem mestu v senat katoliški senatorji. Kako da bode z ožjo volitvijo za zbornico v Bruselju, je odvisno od pogajanj, ki se vrše mej liberalci in socijalisti. Socijalisti so pripravljeni dati svoje glasove tistim kandidatom, ki obljubijo, da se bodo potegovali za občno volilno pravico za občinske in pokrajinske zastope. Katoliška večina v zbornici je sedaj zagotovljena, naj v Bruselju izpadejo volitve kakor koli. Socijalisti so dosegli večje vspehe, kakor so pričakovali. Zmerno-liberalna stranka je tako rekoč popolnoma uničena. Njina glavna vodji niti v zbornico ne prideta, pa

za cvet, kolikor za veliko sočutje, koje nama je kazal dobri starec. Bil je dr. Bosmo. Potem stopil je biriški stotnik naprej ter naju vklebil. Šla sva za njim, biriči z nama.

Gredé po krasnih »velikanskih stopnicah« spominjala sva se dožeta Marina Falierija, ki je bil tam dejan ob glavo, potem pa smo stopili v veliko vežo, skozi katero se gre z velikega dvorišča na »mali trg« tu pa smo se obrnili na levo proti laguni. Sredi trga bil je oder, na katerega sva morala iti. Od »velikanskih stopnic« do tega odra stali sti dve vrsti nemških vojakov, skozi katere smo šli.

Ko sva prišla na vrh, pogledala sva krog sebe in opazila velik strah v silni množici ljudstva. Na raznih straneh, bolj proč, bili so postavljeni drugi vojaki. Reklo se nama je, da so tam topovi in prižgane baklje.

Bil pa je to isti trg, na katerem mi je bil septembra meseca 1820. l. mesec dnij prej, kot so me zaprli, rekel neki berač: »To je kraj nesreče!«

Spomnil sem se tega berača ter mislil: »Bog ve, morda je mej tolikimi gledalci tudi on in mogoče, da me je spoznal?«

Nemški stotnik je nama zakričal, naj se obrneva proti palači in gledava kvisku. Ubogala sva ter videla na altani sodnijsko osebo s papirjem v rokah, bila je sodba. Bral jo je z povzdignenim glasom.

tudi napredni liberalci niso z razširjeno volilno pravico ničesa pridobili.

Ruski prestolonaslednik se ne vjema z nazori svojega očeta. Mej njima je neko nasprotje, ki je vidno tudi iz tega, da car ni njega naredil za predsednika regentstvu. Neki danski list je izvedel iz Livadije celó, da car premišlja, da bi premenil prestolonasledje v prid svojemu tretjemu sinu, šestnajstletnemu Mihaelu. Drugi sin carjev, Jurij, je namreč tako bolan, da njemu ni moč izročiti prestola. Je li kaj resnice na tem, ne vemo. Mogoče je. Zadnje dni se je po časopisih tudi širila novica, da carjevič odlašá poroko s hesensko princesinjo, ker si je izbral v Rusiji drugo nevesto plebejskega rodu in da se rajši odreče prestolu, kakor bi jo pustil. Morda je baš tudi to kaj vzrok, da car misli na spremembo prestolonasledstva.

Slovstvo.

Wolfovega slovensko-nemškega slovarja 14 sešitek je izšel ter na stranéh 145 do 224 (II. zvezka) prinaša besede „ponatekniti“ do „preden“.

Matica Hrvatska in Jeronimsko društvo. Poverjeništvu obeh teh literarnih društev za Ljubljano je prevzel č. g. Ivan Vrhovnik, župnik trnovski. Njemu sem oddal dotične listine, zato prosim čč. člane, naj se v bodoče zglašujejo pri tem gospodu.

Anton Žlogar, bivši poverjenik.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. oktobra.

(Volilno gibanje na Notranjskem.) Včeraj je bil hud volilni boj v Cirknici. Volitev se je pričela ob 9. uri dopoldne in še ni bila končana ob 4. uri popoldne. Prišlo je na volišče nenavadno mnogo volilcev od obeh strani. Kakor „Narod“ poroča — mi še nismo dobili nobenega poročila — bili so izvoljeni liberalni volilni možje.

(Osebnosti.) Kanonik senior tržaškega katedralnega kapitelja č. g. Peter Sinčič je imenovan stolnim dekanom; župnik mestne župne cerkve pri Mariji pomočnici, č. g. Peter Martelanc, pa kanonikom.

(Slovensko gledališče.) Po lepakih, kakor so običajni pri cirkusih naznanila se je občinstvu predvčeranjem opereta „Mam'zelle (sic!) Nitouche“, znana Meilhac-ova igra. No v Slovencih bila je premijera. Ne bodemo se v podrobnosti spuščali v kritiko tega delca; operete ocenjevati bodisi z dramatičnega, bodisi z muzikalnega stališča je močno kočljiva stvar. Če povemo, da se je občinstvo smejalo in bilo dobre volje, povedali smo vse, kar se da o tem povedati. Igra bila je na različnih odrih prepovedana iz moralnih uzrokov; kakor so jo predstavljali pri nas, nimamo uzroka jo grajati radi tega, dasi je povsem odobravati ne moremo. Velikomestni odnošaji so predmet igri s svojo »pikantnostjo in galanterijo« — predmet, ki gotovo ne stoji nad površjem vsakdanjosti in njenih posledic.

Vladala je grobna tišina do besed: »obsojena na smrt«. Potem pa je nastal splošen šum sočutja. Na to zopetna tišina, da so se slišale še ostale besede. Nov šum se je zasilal pri besedah: »obsojena v težko ječo, Maroncelli dvajsetih, Pellico petnajstih let.«

Stotnik nama je dal znamenje, da naj odideva. Pogledala sva v drugo krog sebe in odšla. Zopet sva prišla na dvorišče, zopet sva šla po »velikanskih stopnicah«, vrnila sva se v sobo, iz katere so bili naju prej odpeljali; odklenili so nama roke, potem pa naju zopet gnali k svetemu Mihaelu.

LIV.

Oni, ki so bili obsojeni pred nama, bili so vže odšli ali v Ljubljano ali pa na Spielberg v spremstvu policijskega komisarja. Sedaj pričakoval se je komisar nazaj, da bi naju odvedel na odločeni kraj.

Mej tem pa sem preganjal čas, pripovedoval sem in poslušal pripovedovanje. Razun tega pa je Maroncelli prebiral meni svoje spise, jaz pa svoje njemu. Nečega večera bral sem z okna Canovi, Reziji in Armariju »Ester d' Engaddine« prihodnji večer pa »Iginia d' Asti«.

Po noči pa sem besnel ali jokal, spal malo ali pa celo nič.

Zeel in ob jednom bal sem se zvedeti, kako so moji starisi sprejeli vest o mojej nesreči.

Inače je dejanje precej zamotano, tu in tam neverjetno in Flavigny sodi vsekakor v „Théâtre des Variétés“. — Igralo se je dobro. Vloga g. Polakove je težka, uprav ta vloga je „pikantna“ in igralki se je ogibati, da ne postane ali najivna ali pa to, čemur pravi Nemec „derb“. Po svoji moči rešila je prav dobro gospodč. Polakova svojo vlogo, bodisi v igri, bodisi v petju. G. Inemannu pa včeranja vloga vsekakor ni prijala, to je bilo razvidno in cele igre; sicer je steril, kar mu je bilo možno. — Dobro igral je svojo vlogo g. Freudenreich. V čemur vidimo pa, da se nismo motili, je to, da g. Aniču prijačo salonske igre. Tu je na svojem mestu; igral je včeraj izvrstno. Nekako čuden se nam je zdel sinoči g. Perdan; dasi ni slabo igral, pričakovali bi več od njega. Gospica G. Nigrinova igrala je prav precizno, takisto gospica Slavčeva. Ostale gospi in gospodje rešili so dobro svoje vloge in bili smo ž njimi povsem zadovoljni. Želeli bi, naj bi se vedno tako igralo, pri igranju, ki veljajo nekaj več, kot pariška opereta „Mam'zell Nitouche“.

—i—

(Darila.) Dne 16. t. m. je bil v Žužemberku ogled goveje živine. Darila so dobili za bika: Ant. Zajec s Potoka 25 gl., J. Dular iz Vavtevasi 15 gl., I. Gnidovec iz Ajdovice 10 gl., I. Papež iz Tolčan 10 gl., I. Plut iz Reberc 10 gl., Fr. Gliha 5 gl. Za krave: Fr. Pehani iz Žužemberka 20 gl., Julij Treo iz Malevasi 10 gl., I. Jutraš s Pristave 10 gl. Za telice: M. Žlajpah z Vel. Loke 20 gl., I. Müller iz Trebnjega 10 gl., Julij Treo 10 gl., I. Zorec iz Žužemberka 10 gl., V. Kramaršič iz Žužemberka 10 gl.

(Nesreča na gorenjski železnici.) Poroča se nam iz Rateč: Dne 16. septembra t. l. je ob 6. uri zvečer pastarica posestnika J. H. iz Godešiča pri Skofji Loki gnala iz paše domov dve kravi. Rampa pri železnici je bila že zaprta, ker je bila mašina na potu, kravi sta se pa memo rampe splazili in skočili na železniški tir ravno v tem trenutku, ko je prišla mašina, ki je vozila s hitrostjo nagliča. Obe kravi je mašina pokončala, eno je sunila v stran, drugo je pa kakih 20 metrov plazila pred seboj, dokler ni strojevodja ustavil mašine.

(Cerkvena umetnost.) Za farno cerkev v Lipoglavu napravil je pasar g. Ivan Kregar v Ljubljani jako okusno izdelano, srebrno, v ognju pozlačeno, z dragimi kamenčki bogato okrašeno monstranco, ki bo nov kras za lipoglavsko cerkev in nov dokaz goščnosti in radodarnosti g. župnika Marešiča in njegovih župljanov.

(Ogenj) je nastal dne 16. t. m. pri Rožiču pri Sv. Florijanu poleg Šoštanja. Pogorelec je tem huje zadet, ker je v kratkem času že drugič pogorel.

(Nesreča v rudokopu.) V Trbovljah sta se ponesrečila vsled plinovnega razpoka dva delavca; 21letni Jan. Korbar iz Litije se je hudo opeknel, manj nevarno pa 66letni Gašpar Golob.

(Umrli) je v Središču 17. t. m. g. Matija Kočevar, brat pok. dr. Stef. Kočevarja, v 84. letu.

Nazadnje dobil sem vendar le pismo od svojega očeta. Kaka je bila moja boleost, ko sem videl, da se zadnje moje pismo, katero sem mu bil pisal, ni bilo oddalo takoj, ko sem bil vendar tega tako prosil preiskovalnega sodnika! Nesrečni oče, ki si je še vedno domišljeval, da bom spoznan nekrivim, dobil je nekega dne v milanskem časniku mojo obsodbo! Sam mi je dopovedoval grozno ta slučaj in iz njegovega dopovedovanja spoznal sem, koliko je radi tega trpelo njegovo srce!

O kako sem pri nepopisni ljubezni do njega, do matere in cele rodbine penil se jeze, ker se ni bilo odposlalo pismo takoj! Temu zapoznenju morda ni bila vzrok zloba, a jaz sem sodil tako, mislil sem, da vidim v tem prav pretkano barbarstvo, željo, da bi padel vdarec z vso silo tudi na moje nedolžne sorodnike. Hotel bi bil preliti morje krvi, da bi kaznoval domišljevano brezsrčnost.

Sedaj, ko sodim mirno, ne mislim, da bi bila verjetna taka brezsrčnost. Ono zapoznenje ni imelo gotovo drugod nikjer vzroka, nego v nemarnosti.

Razjarjen, kot sem bil, divjal sem, ko sem slisal, da hote moji tovariši pred svojim odpotovanjem za veliko noč okrepčati se s sv. popotnico, čutil sem pač, da tega ne smem storiti v takem stanju, brez volje odpuščati svojim sovražnikom.

(Dalje sledi)

(Goriške novice.) 41 vikarijatov goriške nadškofije bode povišanih v kratkem v župnije. — Ravnatelj goriške gimnazije boleha že več časa, vzlasti odkar mu je ugrabila smrt ljubljeno hčerko. Prosil in dobil je začasnega odpusta. Namestoval ga bo gospod profesor Simzig. — V Gorici se krade prav marljivo. Ni skoraj tedna, da bi domači listi ne poročali o tatvinah. Ta teden so nameravali okraati Alfreda grofa Coroninija. Ni šlo. Pri Mostu so odnesli Leopoldu Brešauu blaga v vrednosti 300 gl. — Porotne obravnave v Gorici pričnejo dne 29. novembra.

(Nova deželna bolnišnica) dobila je pretekle dni vseh šest novih kotlov velicega obsega. Visoki dimnik strojnega poslopja — zavzemal boče visočino cerkvenega zvonika, — bode ravnokar dovršen; dozidati so še: upravno poslopje, mrtvašnica in cerkev, vse ostalo se že snazi in opravlja. Napeljava raznih cevi za centralno kurjavo je v posameznih poslopih večinoma že izpeljana, le kanali od jednega do drugega poslopja se še izkopavajo. Okrog bolnišnice pride železna ograja na kamenitej podlagi, oziroma zidovje v jednaki visini.

(Zgodnji sneg.) Od Sv. Gregorja, dne 17. t. m.: V torek popoldan je pri nas začelo deževati, kakor da bi se bil oblak odtrgal. Med tem je tudi močno treskalo. Proti večeru pa je začel sneg naletavati tako, da ga je bilo ob 8. uri že 7 prstov visoko. Danes je zemlja pokrita s snežno odejo. Kmetovalec je zopet prizadet, ker ima še zunaj na polju korenje, repo in zelje. Tudi še stelje niso spravili ljudje. Sneg je tudi močno drevje polomil. Vkljub slabemu vremenu so ljudje vendar zdravi.

(Tombola.) C. kr. finančno ministerstvo je gasilnemu društvu v Mokronogu dovolilo za prihodnje leto tombolo, katere čisti dohodek je namenjen za gasilno orodje.

(Iz Prage), dne 14. oktobra. Pričenjam z volitvami v Jabloncu, kjer so menili nemški nacionalci, da jim mestnega krmila nihče vzeti ne more. Vzlic temu, da imajo kot tovarnarji na ljudi velik vpliv, se jim njih namera to pot ni posrečila, propadli so vseh treh zborih, in mestni očetje so sedaj zgolj zavedni ter odločni Čehi. Vsak si lahko misli, kaka jeza se kuha v nemških sreih; zugaajo tudi s rekurzom. — Tukaj se je pričelo prodajati avstralsko meso in morske ribe, a menda bode temu kmalu konec, revnim ljudem namreč diši bolj priprosta hrana kot jegulje in lososi iz severnega morja. — Umrli je gospa Marija Styblo, soustanovnica turtke B. Styblo, koja je znana kot krščansko-katoliška ttrdka. Njen pokojni mož je prejel od sv. Očeta red „pro piis meritis“. Danes se slavi v Klecanih odkritje spomenika duhovnika - rodoljuba in znanega pisatelja Vaclava Beneša Trebizskega. Spomenik je 7 m. visok in prava krasota klecanskega trga in okolice. — Naši plemenitashi in veleposestniki bodo najbrže napravili kompromis z nemškimi plemiči. To tudi ne more biti drugače, ker zoper nje vedno ščujejo Mladočehi in naprednjaki. Največ mora od njih prestatl deželni predsednik grof Thun. Bolj ga napadajo kot samega Riegerja in Mattuša.

(Iz Brna), dne 13. oktobra. Grofa Egberta Belkredija ni več, umrl je za kapjo. Pokojnik je bil vodja katoliškega gibanja na Moravskem, zato je bil pri kat. shodu izvoljen častnim predsednikom, bil je namreč že takrat zbolel. Rojen je bil leta 1816. v Jimramovu, v javno življenje je posegel l. 1848. Bil je skozi dolgo vrsto let tudi poslanec, a od l. 1891. ni več kandidiral. Bil je plemenitaš skozi in skozi, velik prijatelj kmečkega stanu in zvesti Čeh. Kot tak je hotel, da se odda Velehrad redu, ki bi rabil pri bogoslužbi tudi češčino, kolikor ni latinščina predpisana. Rodbina Belkredijev je laška rodbina, iz Pavije, Marija Terezija je povzdignila l. 1769 markija Antona v grofovski stan. Ranjkega pripeljejo iz Lišnje Jimramov. V pol. ostravski fari so hoteli socialisti pokopati umrlo ženo svojega tovariša, naj velja kar hoče, nekoliko po socialnem obredu. Na krsto so položili venec s krvavo - rudečimi trakovi. Duhovnik se je branil, pogrebni spreved spremiti, dokler ne bode trak proč. Ko niso hoteli tega storiti, odšel je, pa na pokopališče zopet prišel. Ko so videli socialisti, da bi i tukaj pogoreli, spravili so trak, in na njih krik „na zdar“, odgovorila jim je množica, in posebno žene „na zmor!“ — Hodonski župan misli o sebi, da je več kot okrajni glavar. Na vso moč je hotel motiti poduk na češki realki. Ko se mu je od politične strani zagrozilo, je hotel vzlic temu nekaj narediti, in zato je poslal pred pukom policaje nagajat. To se pa vendar ni zgodilo,

ker je prišel v šolo okrajni glavar sam, in g. župan je imel po noči gotovo slabe sanje. — Volitve so izpadle čudno. V Brnu je bil izvoljen dr. Wieser; češka stranka se ni volitve udeležila. Pred Wieserjem je bil poslaneem rajni dr. Winterholler. Časopisi niso naznanili tedaj pravega vzroka smrti, pobili so ga. V Mor. Krumlovu in Ivančicah se bode še enkrat volilo. V Ivančicah ima največ upanja v zmago Nemec Runda.

(„Dan sprave.“) Poznanski „Postemp“ piše: Sredo dne 10. oktobra slavijo židje „dan sprave“. Ta dan prosijo Gospoda, da jim odpusti vse krive prisege, obljube, katere storijo prihodnje leto. Take prisege, ki bi jim znale škodovati, naj bodo neveljavne; jednako je z obljubami. Imenovani list objavlja tudi dotično molitev v židovskem jeziku, ter pristavlja, naj se kristijan žida varuje. Ne bi škodovalo!

L. + 38.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 7. do 13. oktobra je v Ljubljani bilo 14 živih rojenih in 3 mrtvi. Umrlo jih je pa v tem času 12. 1 je umrl za davico, 3 za jetiko, 1 za želodčnim katarom, 3 vsled mrtvouda, 2 vsled starostne oslabelosti, 2 za različnimi. Mej umrlimi so 4 tujci, 5 pa iz zavodov. Zbolel je 1 za ošpicami, 1 za legarjem, 1 za grižo in 3 za vrtico.

(Popravek.) Gledé na notico objavljeno v številki 235. Vašega cenjenega lista pod zaglavjem: „Volitve volilnih mož na Notranjskem“, Vas prosim, da jo popravim tako-le: Ni res, da v cirkiškem okraju za liberalno stranko strastno agitujejo Deklevovi dacarji, ki bajé stojé na zelo visoki stopinji izobrazbe. Jaz nimam nobenih dacarjev, torej ne morejo sploh za nobeno stranko agitirati. — Z odličnim spoštovanjem Josip Dekleva.

(Sneg.) Iz Gorenjske Doline se nam poroča, da je sneg zgodaj pobelil. Od nedelje po noči do ponedeljka zvečer je najprej deževalo, potem pa prav zimsko snežilo. A od torka dalje je zopet prav jasno nebo in toplo solnce, ki po dolini kmalu pobere prezgodnjega belega gosta. Vsled neugodnega vremena je bil zadnji ponedeljek veliki semenj v Kranjski Gori slabše obiskan — a kupčija v kljub temu dokaj živahna.

Darovi za dom katoliške družbe.

Za nakup hiše katol. družbe so dalje darovali p. n. gospodje: Janez Rozman, kanonik - župnik v Ljubljani, 25 gl.; Nikolaj Križaj, župnik na Premu, 10 gl.; Janez Plevanič, župnik v Soteski, 10 gl. — Brezobrestnega posojila sta dala p. n. gospoda: Prof. dr. Franc Lampé, vodja marijaniški, 100 gl.; Martin Derčar, župnik v Preski, 100 gl.

Društva.

(Slovensko planinsko društvo) napravi, kakor je že objavilo, v nedeljo dne 21. t. m. društveni izlet na Kurešček 831 m. Le pri lepem vremenu vrši se izlet. Izletniki zberó se v nedeljo zjutraj do 1/2 7. ure na Sv. Jakoba trgu in se točno ob 1/2 7. uri z vozovi odpeljejo na Ig. Vožnja za tja in nazaj stane približno 50 kr. Prihod na Ig ob 1/2 8. uri ter takoj odhod na Kurešček po zlozni vozni cesti peš. Prihod na Kurešček ob 1/2 11. uri. Ob 11. uri sv. maša. Po maši ogled okolice in razgleda, ob 12 uri skupno kosilo v župnijskih prostorih in ob 2. uri odhod iz Kureškega po drugi poti na Ig. Prihod na Ig ob 1/2 5. uri. Ogled kraja in pokrepanje. Ob 6. uri z vozovi v Ljubljano, kamor dospe ob 7. uri. Ako bode vreme lepo, bode ta izlet zelo zanimljiv, ker je razgled raz Kureškega krasen, pot zelo zlozna, cena vožnje nizka ter sploh troški cellega izleta jako majhni; razun tega pa Ljubljanačnom cela okolica še malo znana. Tedaj, kdor hoče nekaj posebnega v nedeljo viditi, cel dan na svežem zraku bivati in veseli družbi nekoliko ur preživeti, naj se planincem pridruži.

(Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah) priredi dne 28. t. m. v gostilnici g. Hausenbichlerja v Žalcu malo sadno razstavo in ob enem svoj XV. občni zbor. Dnevni red: I. Razstava. 1. Od 9. ure dopoldne do 4. ure popoldne ogledovanje sadne razstave. — II. Zborovanje 2. Ob 4. uri popoldne otvorjenje zborovanja. 3. Vpisavanje društvenikov, oziroma vplačevanje društevne. 4. Govor gosp. Belé-ta o napravljanju in zboljšanju sadjeva. 5. Okuševanje po gosp. Hausenbichlerju zboljšane sadjeva. 6. Nasvėti. — III. Zabava. — Vstop k razstavi in zborovanju vsakemu prost. Prijatelje sadjereje k prav mnogobroji udeležbi najprijazneje vabi odbor.

Opomba. 1. P. n. sadjerejci se uljudno vabijo, da razstavijo sveže, suho ali drugače pridelano sadje, orodje in druge pripomočke, potrebne sadjereju. 2. Namen razstave ni tekmo vanje po darilih, ampak spoznavanje tistih sadnih vrst in priprav, katere se smejo v razširitev priporočati. 2. Oglasila k

razstavi naj se pošljejo do 25. t. m., sadje in druga razstavi pa vsaj do 27. t. m. gospodu učitelju A. Petriček-u v Zalcu, kateri podaja tudi vsa druga pojasnila.

(Vabilo k zabavnemu večeru.) kate- terega priredi „Slovensko bralno društvo“ v Skofji Loki v svojih prostorih dne 21. oktobra t. l. — Začetek ob 7. uri zvečer. — K obilnej udeležbi vabi najljubše

o d b o r.

Telegrami.

Občna volilna pravica.

Dunaj, 19. oktobra. Ministerski pred- sednik Windischgrätz je danes v zbornici poslancev izjavil: Vlada se popolnoma za- veda naloge, katero je prevzela s izjavo dne 23. novembra 1893, da izvede volilno reformo v razširjenje volilne pravice. Te stvari ni nikakor izpustila izpred oči, temveč se je zopet začela pogajati, da se doseže kako sporazumljenje s koaliranimi strankami in se bodo ta pripravljala posvetovanja z vso res- nostjo nadaljevala. Vlada si bode neprestano prizadevala, da ta prizadevanja pripeljejo k dobremu vspehu, da bode mogoče še v tej postavodajni dobi predložiti vis. zbor. primeren načrt zakona v posvetovanje in sklepanje. Glede na utemeljevanje Pernestorferjevega predloga mora odločno oporekati temu, da bi se bili poslali oblastvenim organom zastran včerajšnje demonstracije kaki ukazi, kateri bi se opirali na kaj tacega, kar gospod Pernestorfer imenuje postranski nameni. Gospod poslanec Pernestorfer je govoril o bivših in o nameravanih demonstracijah. Dovolite mi, da izpolnim vestno dolžnost, dolžnost, ki mislim, da jo imam, da s tega mesta izrekam svarilo, resno in izrecno sva- rilo tistim, ki kaj nameravajo, kajti slabo bodo naleteli, kateri bi uboge, delujoče ljudske sloje nagovarjali k nezakonitostim. Organi državne avtoritete bodo, kakor je njih dolžnost, ohranili javni red in varnost, se bodo z vso odločnostjo uprli kakim nezako- nitostim in izgreedom in bodo mirne držav- ljane uspešno varovali. Naposled mislim, da nikjer ni dvoma o tem, da zakonodaja ne potrebuje argumentov s ceste.

Dunaj, 19. oktobra. Shod delavcev v Sofijski dvorani je včeraj sklenil, začeti velik štrajk v prid občne volilne pravice. Delavci so hoteli v veliki množici pred parlament, pa jih je mej potom ustavila policija, ki je rabila orožje. Več ljudij so zaprli. Neki straž- nik je ranjen z nožem. Ob tri četrt na 11. uro bil je popolen mir.

Vojska mej Kitajci in Japonci.

Tientsin, 18. oktobra. Japonski listi pišejo, da je vojna zvižaja govorica, da se odpošlje jeden voj iz Hiroshime, ker je to nemogoče vsled stanja japonskega brodovja.

Tientsin, 19. oktobra. Po poročilih iz Arthura so Japonci ostavili Thornton-Haven in odšli v Taitong, kateri utrjujejo. Govori se, da so na severu reke Jalu bili boji mej Japonci in Kitajci.

San Francisko, 17. oktobra. Parnik Gaelic je odšel s 750.000 dolarji srebra za plačo kitajskim vojakom. Japoncem je pa peljal konserv.

Budimpešta, 18. oktobra. Pri današ- njih občnih aydijencah so bili vsprejeti nad- škof Csaksa, grof Aleksander Karolyi, Kolo- man Szell, podmaršal Bariassy, korni povelj- nik Lobkovitz in poslanik Welsersheimb.

Budimpešta, 19. oktobra. Zbornica pos- lancev je z veliko večino vsprejela predlog Wekerlov, da se načrt zakona o svobodnem bogoslužju v prvotni obliki vrne zopet gos- podski zbornici v obravnavo.

Berolin, 19. oktobra. Kolonijalni svet je sklenil, do preselitev v afriške nemške na- selbine ni smatrati za izselitev. Nemci v Ka- merunu tudi ondu lahko opravijo svojo vo- jaško dolžnost.

Berolin, 19. oktobra. Cesar je podelil srbskemu kralju red Črnega orla.

Darmstadt, 19. oktobra. Princesinja Alice odpotuje preko Berolina in Varšave v Livadijo. Spremlja jo princesinja Batenberška v Varšavo, kjer se snide princesinja z rusko gospodo.

Rim, 19. oktobra. Papež je danes vsprejel sirskega patrijarha. Kdaj se začno posvetovanja patrijarhov še ni določeno.

Peterburg, 19. oktobra. Zdravje ru- skega carja se je znatno shujšalo. Občna in srčna slabost sta se povečšali.

Peterburg, 19. oktobra. „Pravitelj- stvenij Vjestnik“ piše, da je nevesta pre- stolonaslednika princesinja Alice se že precej priučila ruščine. Do srede oktobra je prin- cesinja se pečala z zgodovino, veronaukom in liturgiko pravoslavne cerkve. Te nauke je uspešno izvršila. Njen učitelj protopresbi- ter Janišev pojde v Livadijo, da prevzame službo veroučitelja carskih otrok.

Peterburg, 19. oktobra. Profesor Mer- šejevski, specialist za bolezni na živcih, je poklican odpotoval k carju v Livadijo.

Tovarna za svileni blago G. Henneberg
(e. in kr. dvorni založnik) v **Curihu** (Zürich) razpošilja na- ravnost zasebnikom, črno, belo in barvasto svileni blago od 45 kr. do gld. 11.85 meter, — gladko, progasto, karirano, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, desinov itd.) vozine in carine prosto. Vzorci obratno. — Pisma veljajo 10 kr. in poštna karta 5 kr. v Švice. 9 (1 19—15)

Umrli so:

V bolnišnici:

16. oktobra. Marija Bizjak, delavka, 30 let, jetika.
17. oktobra. Marija Kastelic, gostija, 76 let, marasmus senilis.

Tuji ci.

17. oktobra.

Pri **Slonu**: Weiss, Hanslik, Günther, Strasse, Lustig z Dunaja. — Reisner iz Gradca. — Neumann iz Budimpešte. — Waselka, Neumann, Pessi z Reke. — Preisler iz Jablonca. — Dogheri, Perutz iz Trsta. — Schadinger iz Kočevja. — Flerin iz Kamnika. — Graf iz Brna. — Neumann iz Siska. — Jeloschek iz Ilirske Bistrice. — Vieten iz Postojine.

Pri **Maliču**: Hoffmann, Felle, Klein, Piesen, Riehner, Hostnig, Berik z Dunaja. — Elsner iz Lipsije. — Gustin iz No- vega Mesta. — Krone iz Prage. — Jaklič, Stalzer iz Kočevja. — Egersdorfer iz Celja. — Polak in Anton iz Gradca. — Schwarz, Klinger, Batistella, Dinkelspis iz Trsta. — Miklavčič od Sv. Križa. — Polie z Reke. — dr. Toubrie iz Gorice. — Lončar iz Postojine. — Kroll iz Beljaka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stan je	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	urakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	735.4	1.4	brezv.	megla	17.10
18.2. u. pop.	733.8	8.0	sl. zapad	oblačno	dež
9. u. zveč.	739.8	7.8	"	dež	
Srednja temperatura 6.1°, za 5.0° pod normalom.					

Eksekutivne dražbe.

Jan. Bonče-ta iz Črnega Vrha zemljišče (870 gld.) dne 27. okt. in 27. nov. Idriji.
Mart. Obermana iz Vidošič posestvo (35 gld.) dne 7. nov. (druga) v Metliki.
Ant. Škrajnarja iz Ambrusa zemljišče (1565 gld.) dne 30. okt. in 27. nov. v Žužemberku.
Mart. Črnuglja iz Gabrova posestvo (817 gld.) dne 7. nov. v Metliki.
Jan. Burje iz Nevelj zemljišče (180 gld.) dne 6. nov. in 7. dec. v Kamniku.
Ant. Cente z Golega posestvo (7225 gld.) dne 3. nov. in 5. dec. v Ljubljani.
Ant. Selesa iz Bitinj posestvo (2418 gld.) dne 2. nov. in 3. dec. v Ilir. Bistrici.
Maksa in Roze Vršec iz Ljubljane (dolg 2000 kron pri Savinjski posojilnici v Zalcu) hišna oprava (416 gld. 80 kr.) dué 29. okt. in 12. nov. v Ljubljani.
Jan. Komljanca iz Bučke zemljišča (4070 gld.) dne 3. nov. in 5. dec. na Krškem.
Fil. Plešnerja iz Zadloga zemljišče (3939 gld. 20 kr.) dne 3. nov. in 3. dec. v Idriji.
Ant. Skubica iz Zubrače zemljišče (2174 gld.) dne 8. nov. in 6. dec. v Zatičini.
Andr. Milavca iz Jakovca zemljišča (12.302 gld.) dne 1. decembra v Logatcu.
Fr. Gruma iz Skrilja (terjatev 300 gld.) posestvo (1825 gld.) dne 31. oktobra v Ljubljani.
Fr. Otoničarja iz Begunj zemljišča (9170 gld.) dne 2. nov. in 3. dec. v Cirknici.
Iv. Travnja iz Vižmarjev (terjatev 112 gld. 68 kr.) po- sestvo (4119 gld.) dne 17. nov. in 19. dec. v Ljubljani.
Karola Smerčana iz Cerknice (terjatev 900 gld.) po- sestvo (2082 gld.) dne 12. nov. in 13. dec. v Cerknici.
Ant. Erkarja z Brega posestva (1425 gld.) dne 19. nov. in 17. dec. v Kranju.

Velik harmonij

amerikanskega sistema z 11 spremeni, s crescendo in decrescendo za noge, pripraven za manjšo župno cerkev, ki je stal pred 5 leti čez 400 gld., se iz zapuščine rajn. g. A. Trepala, duhovnika, **prodá za 250 gld.**

Oglasila in naročila naj se pošiljajo **Janezu Kogovšek-u**, cerkveniku in orgljavcu v **Rovté pri Logatcu, Kranjsko.** 541 3—3

V zalogi
Kleinmayr-Bambergovi v Ljubljani
je ravno kar izšla:

Slovenska PRATIKA
za navadno leto 1895.

Vsebinska je pomnožena in z ilustracijami okrašena.
Dobi se pri zalagateljih in v vseh galanterijskih en-gros prodajalnicah.

Dunajska borza.

Dne 19. oktobra.		Dne 18. oktobra.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	99 gld. — kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	195 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	99 " — "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 " 50 "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 80 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 65 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	197 " 50 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	98 " — "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97 " 40 "	Salmove srečke, 40 gld.	69 " 50 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 70 "	Tisine srečke 4%, 100 gld.	144 " 50 "	St. Genois srečke, 40 gld.	72 " — "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	96 " 65 "	Dunavske vravnave srečke 5%	127 " 75 "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 " — "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1025 " — "	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " 60 "	Ljubljanske srečke	24 " 75 "
Kreditne delnice, 160 gld.	369 " 75 "	Posojilo goriškega mesta	— " — "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	168 " 25 "
London vista	124 " 25 "	4% kranjsko deželno posojilo	67 " 50 "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3370 " — "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60 " 97 1/2 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 60 "	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	494 " — "
20 mark	12 " 20 "	Priporitetne obveznice državne železnice	220 " — "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	104 " 50 "
20 frankov (napoleonodor)	9 " 90 "	" " južne železnice 3%	164 " 15 "	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	73 " — "
Italijanski bankovci	45 " 35 "	" " južne železnice 5%	129 " 75 "	Montanska družba avstr. plan.	83 " 20 "
C. kr. cekini	5 " 89 "	" " dolenskih železnice 4%	98 " 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	173 " — "
				Papirnih rubljev 100	133 " 27 1/2 "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.